

បូកពាជនពាល

បទពាក្យ៨

ព្រះពុទ្ធច្រង់ត្រាស់ច្បាស់ឥតល្បែមលាក់
 គំនិតលីបអើតកំណើតជាប់មោហី
 បូកពាជនពាលមានបីក្រាវ
 ពាលពិតសាមាន្យមានក្មេងមានចាស់
 មួយនឹងគិតអ្វីគិតតែអាក្រក់
 គិតល្បិចកិច្ចកលផ្លាញ់ផ្លាសលោកា
 គិតរាគិតរាំងពាំងផ្លូវអ្នកផង
 គិតអោយគេទុក្ខខ្លួនសុខរមនា
 ពីរនឹងធ្វើអ្វីធ្វើតែទុច្ចរិត
 ច្រងេងច្រងាងឡើងចាងឡើង ក
 ប្រព្រឹត្តឃ្លានពានគ្មានក្តីអៀនខ្មាស់
 កម្មមិនចំរើនក្រវើនរាវរុក
 បីនឹងចរចាហាមាត់ស្រដី
 ចាក់ដោតព្យុះព្យង់បង្ហាប់បង្ហើល
 កុហកភូតភររបញ្ឆោរនាយអាយ
 ជ្រើសរើសយករឿងដែលខំប្រឌិត
 ទាំងបីនេះហើយជាបូកជនពាល
 បើជនណាច្រៀសនឹងសុខក្សេមក្សាន្ត
 បើយកបីនេះមកដាក់ក្នុងកាយ
 ចិត្តគិតអប្រិយកាយសាងឫស្សា

លើកឡើងបញ្ជាក់កិរិយាពាលោ
 សាងបាបហៀវហ្សវឥតមានអៀនខ្មាស់ ។
 ញាតិគ្រប់កាយាចងចាំអោយច្បាស់
 ល្ងង់ខ្លះចេះខ្លះចំរុះរូបា ។
 គិតប៉ងលួចឆក់កាប់ចាក់ប្រហារ
 គិតកេងកិច្ចការប្រាថ្នាទ្រព្យា ។
 គិតប៉ុនគិតប៉ងចងកម្មវេរា
 គិតខុសធម្មាវៀវកម្មបវរ ។
 ធ្វើខុសក្រមក្រឹត្យឃ្លាតច្បាប់ព្រះធម៌
 មិនគិតខ្មៅសអំណរតែទុក្ខ ។
 សាងកម្មផ្តេសផ្តាស់មិនមើលក្រោយមុខ
 ពារខ្មោះពារគុកមុខខ្លាញ់ងងើល ។
 ពោលតែអប្រិយសំដីពព្រើល
 វាសវាតអោយមើលឃើញតែទុច្ចរិត ។
 អ្នកស្តាប់សប្បាយភ្លេចខ្លួនភ្លេចគិត
 មកធ្វើរឿងពិតអោយគេជឿបាន ។
 ព្រះពុទ្ធតិះដៀលថាផ្លូវសាមាន្យ
 គ្មានទុករំខាននៅក្នុងសង្សារ ។
 នឹងមានអន្តរាយព្រោះកាយវាចា
 មាត់ប្រឹងចរចាប្រហារខ្លួនឯង ។

Ca. ២០ ឧសភា ២០០៦

ភិក្ខុ ស្វាត សាលៀម